

rregulloren e brendshme të institucionit, që janë të motivuar për të marrë pjesë në programet rehabilituese e të riintegrimin dhe nuk paraqesin rrezikshmëri shoqërore, kanë të drejtë të marrin leje shpërblyese, por jo më shumë se 20 ditë në vit.” Ndërsa në nenin 50/1 të “Rregullores së Përgjithshme të Burgjeve” është parashikuar se, Drejtori i IEVP-së është autoriteti përgjegjës për dhënien e lejeve shpërblyese dhe të veçanta për të dënuarit.

Nga përgjigjia e juaj rezulton se, i dënuari H.P. i plotëson pjesërisht kriteret ligjore sepse i mungon përgjigjia e komisarariatit të policisë që të shprehet se është dakort që atij ti jepet leje.

Ne konstatojmë se qëndrimi i mbajtur nga ana juaj në këtë rast duke i refuzuar lejen shpërblyese ankuesit nuk është ligjor, sepse në dispozitat e ligjit dhe të VKM-së të cituar më sipër nuk është parashikuar si kriter ligjor dhënia e mendimit apo sugjerimit nga organet e policisë për dhënien ose jo të lejes shpërblyese të dënuarve.

Ju sjellim në vëmendje se në Udhëzimin e Ministrit të Drejtësisë nr. 103, datë 14.02.2014 “Për rregullimin e disa çështjeve që kanë të bëjnë me procedurën e dhënies së lejeve shpërblyese apo të veçanta personave të dënuara me burgim”, që me sa kemi informacion është në fuqi, në pikën 21 është parashikuar se, “*Spektori i sigurisë pranë IEVP harton një raport paraprak për komunikimin me komisarariatin e policisë që ka në juridiksion vendqendrimin e të burgosurit, që do të pajiset me leje të veçantë lidhur me rrezikshmërinë e të burgosurit, sipas formatit në aneksin nr. 12 të këtij udhëzimi.*” Ndërsa në marrëveshjen e bashkëpunimit e lidhur ndërmjet Drejtorisë së Përgjithshme të Policisë së Shtetit dhe Drejtorisë së Përgjithshme të Burgjeve me numra protokollit respektivisht, nr. 1054/1, datë 16.03.2015 për të parën dhe nr. 2157/1, datë 17.03.2015 për të dytën, në nenin 5, pika 6 është parashikuar, *kryerja e verifikimeve dhe grumbullimi i informacionit për personat e dënuar dhe të paraburgosur që do të trajtohen me leje nga IEVP lidhur me konfliktet, rrezikun që i kanoset jetës dhe shëndetit të tyre apo personave të tjerë. Strukturat e Policisë së Shtetit kthejnë përgjigje zyrtare (me fax, dorazi apo rrugë zyrtare) IEVP-së përkatëse duke sugjeruar dhënien e apo mos dhënien e lejes për personin përkatës që është në procedurë për trajtimin me leje nga IEVP....”*

E gjuajkjmë të nevojshme të theksojmë se, kjo aktmarrëveshje bashkëpunimi nuk është akt nënligjor dhe nuk mund të krijojë apo prashikojnë vendosjen e kriterëve të dhënien e lejeve shpërblyese personave të dënuar, përtej atyre që janë parashikuar në ligj dhe në VKM të cituar më sipër. Për rrjedhojë, për deri sa sugjerimi i organeve të policisë për dhënien apo mos dhënien e lejes nuk është parashikuar si kriter në ligj dhe në VKM, sugjerimi në fjalë nuk duhet të kërkohet nga ana e juaj.

Gjithashtu këtë konkluzion e bazojmë edhe duke iu referuar shkresës nr. 9657 prot., datë 18.10.2017 e Drejtorit të Përgjithshëm të Burgjeve me lëndë: “Tërheqje vëmendje mbi problematikat e konstatuara në lidhje me praktikën e lejeve shpërblyese në IEVP”. Në pikën e I-rë (Vlerësimet e komisariateve) thuhet se:

“1. Pas evidentimit nga sektori ligjor të personave që plotësojnë kriteret dhe përmbushin afatet për leje, dërgimi i shkresës komisariateve respektive për vlerësimin e rrezikshmërisë të kryhet një muaj para planifikimit.

2. Shkresa drejtuar komisariateve duhet të përmbajë kërkesën për verifikim nga ana e tyre dhe ndarjen e informacionit me IEVP-në në lidhje me:

- a) probleme/konflikte të mbartura për shkak të veprës së kryer nga i dënuari;
- b) probleme/konflikte të mundshme të pjesëtarve të familjes, të cilat kanë lindur gjatë kohës së qëndrimit në burg të të dënuarit që përfiton leje shpërblyese dhe që mund të rrezikojnë jetën e tij gjatë qëndrimit jashtë IEVP-së;
- c) probleme/konflikte të mbartura në komunitet nga i dënuari;

ç) njoftimin e I EVP-së mbi vendqëndrimin dhe paraqitjen pranë komisariatit të dënuarit, sipas kritereve të vendosura në marrëveshje.

3. Në rast përgjigje/vlerësimi negativ nga komisariati, kërkesa të ripërsëritet 6-muaj pas datës së përgjigjes negative të komisariatit. Për rastet e paqartësive në vlerësimin e komisariatit, të insistohet nga I EVP-ja, që komisariati të japë informacion, sipas pikave/çështjeve të kërkesës të I EVP-së;

Pra, sikurse rezulton edhe nga përmbajtja e kësaj shkrese, I EVP-ja kërkon nga komisariati i policisë informacion vetëm për katër pikat e citura më sipër dhe jo sugjerim apo mendim për dhënien apo jo të lejes të dënuarit.

Nga përgjigjia juaj dhe përgjigjia e Komisarariatit të Policisë nr. 4 Tiranë, në juridiksionin territorial të të cilit i dënuari H.P. ka vendbanimin, të cilën na e keni dërguar së bashku me shpjegimet tuaja, rezulton se ky organ e ka kryer detyrimin ligjor për dhënien e informacionit të nevojshëm të kërkuar nga aktet normative në fuqi dhe rezulton se ai dhe familjarët e tij nuk kanë probleme/konflikte të mbartura apo të mundshme.

Ndodhur në këto rrethana, që i dënuari H.P. i plotëson kriteret ligjore për përfitimin e të drejtës për dhënien e lejes shpërblyese dhe ndërkohë dhënia e sugjerimit nga komisariatet e policisë për dhënien apo mos dhënien e lejes shpërblyese të dënuarit nuk është pjesë e këtyre kritereve, ne mendojmë dhe gjykojmë se atij i është shkelur një e drejtë e garantuar nga ligji.

Për sa më sipër dhe me qëllim rivendosjen në vend e të drejtës së shkelur ankuesit, bazuar në pikën 3 të nenit 63 të Kushtetutës ku thuhet se: *“Avokati i Popullit ka të drejtë të bëjë rekomandime dhe të propozojë masa kur vëren shkelje të të drejtave dhe lirive të njeriut nga administrata publike”* dhe në gërmën “b” të nenit 21 të ligjit nr. 8454, datë 04.02.1999, i ndryshuar, ku parashikohet se: *“Pas përfundimit të hetimit, Avokati i Popullit paraqet rekomandime për vënien në vend të së drejtës së shkelur tek organi administrativ, që, sipas tij ka shkaktuar shkelje të të drejtave dhe lirive”*,

REKOMANDOJMË

1. Marrjen e masave të nevojshme për përmbushjen e të drejtës ligjore të dhënies së lejes shpërblyese të dënuarit H.P..

2. Mos përsëritjen e rasteve të tilla në të ardhmen, duke cënuar realizimin e kësaj të drejtë ligjore të të dënuarve nëpërmjet shtimit në mënyrë arbitrare kritere tej atyre të parashikuara nga aktet normative për përfimin e lejeve shpërblyese.

Për qëndrimin që do të mbani dhe masat që do të merrni në zbatim të këtij rekomandimi, lutemi të na ktheni përgjigje brenda afatit ligjor prej 30 ditësh të parashikuar në nenin 22 të ligjit “Për Avokatin e Popullit”.

Duke besuar në mirëkuptimin dhe bashkëpunimin tuaj,

K O M I S I O N E R I

Arben SHKËMBI